

В тишината се чу женски кикот. Спря друга кола. Вътре имаше пияни жени. Едната извика на Саломе:

– Искаш ли с нас? И на теб ще ти е хубаво!

Саломе се приближи, но се сети какво ѝ беше заръчал Асен и се отдръпна, поклащайки глава.

– Както искаш, кучко! Но ще съжالياваш!

И колата потегли. Лекарствата на баба ѝ бяха скъпи, а нямаше как да ги купи. Тогава се запозна с Асен и той ѝ помогна. Зае ѝ пари, наглеждаше баба ѝ. Саломе му беше много благодарна. А когато баба ѝ почина, Асен уреди и погребението, и всичко остана. След това се нанесе при нея и тя му се отдаде. Мислеше си, че я обича. Но скоро разбра. Светът е мръсен и зъл. Ако си слаб, ако си жена и си циганка, ако си сама и без образование, тежко ти. Обречена си на глад и на мизерия. Обречена си да изживееш ада на земята. А толкова искаше да е почтена жена. Да обича и да е обичана. Да има професия и да е уважавана. А сега дори и кучетата я лаеха, когато минава през махалата, а жените прибираха децата при себе си, сякаш е прокажена. Искаше ѝ се да бъде танцьорка и за момент забрави къде е. Унесе се в мечтите си и излезе на средата на платното. В същото време с бясна скорост минаваше зелено ауди. Шофьорът не можа да реагира навреме и мина през Саломе. Тя изхвърча настрани, окървавена, страх и ужас се четяха в очите ѝ. Не чувстваше тялото си, нито ръцете, нито краката си.

„Странно – мислеше си тя – би трябвало да ме боли, но не разбирам.“ И вече не си спомняше нищо. Шофьорът на колата се обади в Бърза помощ, после в КАТ и зачака притеснен. Когато полицаяте пристигнаха и видяха, че пострадалата е Саломе, казаха:

– Не се притеснявай, бе човек! Спокойно! Една курва по-малко.

По пътя за болницата, в линейката, Саломе дойде в съзнание. „Жива ли съм?“ Но не можеше да движи тялото си и главата си. Саломе беше парализирана. Вече нямаше да може да се движи, нямаше да може да танцува. Сестрата се надвеси над нея. Дожаля ѝ и я погали. Саломе я погледна и се усмихна. Спомни си за майка си отново. Как я взима в прегръдките си и я обсипва в целувки.

„Мамо, мамо! Не си тръгвай! Вземи ме, мамо! Аз много ще слушам, мамо!“ – мислеше си Саломе. Тогава се появи баба ѝ. „Саломе, мисли за пропиления си живот, Саломе! Поправи грешките си, да не стане късно, Саломе!“

Но беше късно. Никога повече нямаше да може да върне времето назад и да промени живота си. Не можеше да промени и на-